

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Tiesiog nuostabūs šie septynmečio metai. Dar niekas iš žemdirbių nepamena, kad jau pirmomis kovo mėnesio dienomis nebūtų sniego, pašalo. „Adomynės“, „Neries“, „Nemuno“ kolūkių žemdirbiai, pasinaudodami ankstyvu pavasariu, jau patręšė žiemkenčius, dauginamųjų žolių pasėlius mineralinėmis trąšomis. Šiuose kolūkiuose ir žiemkenčius taip pat sėjamos daugiametės žolės. Kolūkių žemdirbiai gerai supranta, kad anksti atliktus minėtus darbus, dedamas tvirtas pagrindas gausiam šių metų derliui gauti.

Pirmieji pavasario lauku garbai daug lemia kovoje už gausų derliū. Derlius višņja, bujaja ten, kur ļi prižiūri darbščios žemdirbiu rankos. «Aušros» kolūķio pirmoje laukininkystės brigadoje, kur brigadininku jau seniai dirba Vladas Alekna, išauginami gausūs žiemkenčių derliai. Šios brigados žemdirbiai Vilis Poška, Aleksas Kalenikovas, Napalys Matekonis, Balys Baltrūnas šiais metais, kaip ir visuomet, gerai prižiūri žiemkenčius. Juose neleidžiama stovėti vandeniui, nes drėgmė yra didžiausias derliaus prieša. Ir šiais metais čia žiemkenčiai bus anksti patręšti mineralinėmis trąšomis.

Prājusī rudenī ne visuose rajono kolūkios dēl lietīvos oro buvo suartos dirvos. Kodel gī dabar neišnaudoti galīmībū ir neartī dirvū «Aukštupėnų» kolūkyje? Kalnuotose vietose šīs darbas piinal galima būtū jau dabar atlikti, nes nesuartū dirvū plotai tiesiog kvieste kviečia artojus. Dar yra nesuartū īs rudens dirvū «Lėvens», «Mituvos», «Aukštaičių», «Lukonių» kolūkios. Todėl šiose artelėse būtina greičiau parengti žemės ūkio technikā laukū darbams ir suarti visus likusius plotus. Kur žemė daugiau pradžiūvusi, ī cukriniams runkelliams ir kukurūzams skirtus plotus, galima vežti mėšlą, jī aparti. Labai gerai kur mėšlas buvo išvežtas ir apartas rudenī. Dabar belleka šiuos plotus nuakėti, nuvalkiuoti ir, atėjus sėjos laikui, skersai-šilgai īskultivavus, pasėti cukrinlus runkellus.

Kai kuriuos kolūkių vadovus šis pavasaris užklupo netikėtai. «Juodpėnų» kolūkyje dar ne visi traktoriai atremontuoti. Prikabinamasis inventoris net nepradėtas tvarkyti. Labai apsilaidę šioje srityje ir «Skodinio» kolūkio vadovai. Tai kaipgi šiuose kolūkiuose galvojama mechanizuotai auginti kukurūzus, cukrinus runkelius, įeigti netvarkomas invento-rius?

Draugai žemdirbiai, jūsų laukia gimtųjų kolūkių laukai. Kaip galima anksčiau įsijunkime į kovą už gausų trečiąjų septynmečio metų derlių.

KĄ PADARĖME IR KĄ DAR REIKIA PADARYTI

Neblogai pasiruošę per žiemą kukurūzų auginimui „Adomynės“ kolakio II, III ir V brigadų žemdirbiai, kur brigadininkais dirba Jonas Valaika, Vytautas Lapienis ir Juozas Jančys. Čia kiekvienam ha pagaminta po 30 tonų mėšlo - durpių komposto. Šių brigadų žemdirbiai sukaupė daug vjetinių trąšų ir cukriniams runkeliams. Visos organinės trąšos išvežtos į laukus ir suslegtos į didelius kaupus. Nepamiršta žemdirbiai ir žiemkėnčių, daugiamečių žolių. Minėtų brigadų nariai šį pavasarį pirmieji išejo į laukus, papildomai patręšę mineralinėmis trąšomis žiemkėnčius, daugiametes žoles. Į tuos žiemkėnčių plotus, kur, prisilaikant sėjomainų, bus dobilienos ir ganyklos, pasėti dobilai. Jais apšėta daugiau kaip 20 ha žiemkėnčių.

Nepatenkinamui kaupiamos trąšos pirmoje ir ketvirtoje laukininkystės brigadose. Į kukurūzams auginti skirtus plotus šiose brigadose dar neišvežta nei vieno vežimo mėšlo, o apie organinių trąšų išvežimą į cukriniams runkeliams, bulvėms skirtas dirvas net negalvojama. Įdomu, ką gi tada galvoja minėtų brigadų brigadininkai Kazys Trečlokas ir Bronius Mikulionis? O ką, pagaliau, veikia kolakio agronomė E. Kistanaitė, matydama tokią padėtį? Kuo

KAI ALBERTAS

išėjo iš namų, dar bu-
vo gana tamsu. Kelias
buvo šlapias. Kojos gi-
liai klumpo į suglebusi
purvyną. Pagaliau ir
kolūkio kontoros pa-
statas, šalia jo — ga-
rėfas.

— Sveikas gyvas, Jonai, — plačiai atidaręs duris, prabilo Albertas Šulčius. — Sakau, jau dį kartą pirmas ateisiu, o tu gal jau iš vakaro dia sėdi?

— Pavasaris atg-
žėjo, nėra ko kepti
snausti — pastebi me-
chanizatorius Jonas Di-
sonas.

Vaikinai stoviai
darbo. Apžiori visus
traktoriaus mazgus, iš-

jie pateisins savo nusikaltamą apsileidimą, kai ir šiais metais iš ha bus gauta po 7—10 cent gradinių kultūrų? Juk derlius kiekvienais metais turi didėti, o ne mažėti. Laukų derlingumą nulems tik vietinės trašos.

Nepamirškite draugai,
kad TSKP CK sausio Ple-
numo iškelti uždaviniai dėl
žemės ūkio produktų ga-
mybos padidinimo trečiai-
siais septynmečio metais
liečia asmeniškai ir jus.

E. DORONDOVAS
Kofūkio pirminės partinės organizacijos
sekretorius, redakcijos neatstatinio
Išmės ūkio skyriaus narys

V. NARKEVIČIUS
Adomynės apylinkės pirmininkas

Mechanizatorių rūpesčiai

tepa, suveržia, senas	—
dalis pakeičia naujo-	ko
nia... Prie kitų trak-	kolūkių
torių, pasiraite ranko-	Broni
ves, dirba kiti kolūkia-	šlmet
traktorininkai. Algis	skuba
Berasenovičius, kaip vi-	turim
sada linkamas ir enor-	šiuo
gingas, juokauja:	remon
—Su tokiais trakto-	sakyt
riais ir su žauniatais	giagr
traktorininkais kal-	prikla
nus galima būtų ap-	torius
varat!	

Skamba plaktukai, dar l
tarša raktai, žviegia saris
veržiamos veržlės. Dar Kol
bas virto verda. Viena kame
po kitos į savo vietas teikia
stoja peržiūrėtos, iš- žin
teptos, atremontuotos šinov
traktoriaus dalys. kas.

Skubame, — sa- Jeigu vie-
vienas geriausių traktoriai d-
io traktorininkų tuojami, ta-
us Meškalis. — pilnai paruo-
pavasariu taip da kolūkies-
, jog nemažiau i laukus
e ir mes skubėti... trąšas.

metu traktorių
tas jau, galima
i, užbaigtas. Ly-
čiai tvarkomas ir
binaminis inven-
o, o skubėti reikia
biau, nes pava-
jau prasidėjo.

ūkio traktorininkų
didelę paramą
kolūkio mechanika-
goras savo darbo
as Vilnius Jasina-

PLĖŠINIAI PASITIKO BRANGŲJĮ
S V E Č I A

Plēšināņu krašte iankēši TSKP CK Pirmāsī sekretor-
rius TSRS Ministriū Tarybos Pirminnikas Nikita Chru-
ščiovas.

Plėšinių darbo žmonės įteikė N. Chruščiovui duonos ir druskos.

N. Črušččovas ir jo palydovas aplankė „Kantemiro-
vecio“ tarybinė ūki.

Kantemirovlečiai supažindino N. Čruščovą su ūkio reikalais, papasakojo jam savo planus. Nuoširdžiai kalbėdamasis su traktorininkais, melžėjomis, statyb-
ninkais, ūkio vadovais, N. Čruščiovas davė daug
patarimų ir palinkėjo sėkmingo darbo.

Tarybinio ūklo klube įvyko plėšinių darbuotojų kolektyvo susirinkimas, kuriame N. Chruščiovas pasakė kalbą.

Žinios
apie pieno gavybą
už 1961 m. kovo 1 dekadą

Eil.Nr.	Kolūtkio pavadinimas	Primež- ta pieno iš 1 karvės	palyginus su priešais dekados 1 d. (*) atbat(-)
		litrais per dekadą	
1	T. pirmūnas*	72,6	*0,8
2	Neris*	56,6	*0,9
3	Nemunas*	52,8	-0,9
4	Salamiestis*	45,0	—
5	Byčiai*	45,0	*0,5
6	Alizava*	40,7	*1,5
7	Pergalė*	33,8	-1,0
8	G. Pirmoji*	28,8	*0,2
9	Noriūnai*	28,0	*0,5
10	N. gyvenimas*	28,0	—
11	Aniašava*	23,2	—
12	Aušra*	22,1	*0,2

Viso I grupėje: 40,7 *0,2

1	„Laisvė“	35,9	-0,3
2	„Šetėkšna“	34,3	*0,7
3	„Sviesa“	33,1	*0,3
4	„Vienybė“	29,2	-0,1
5	„Aukštupėnai“	28,6	*0,8
6	„Vedrupys“	28,5	*0,2
7	„Žadeikiai“	26,6	*0,4
8	„Atėitis“	26,3	*0,3
9	„Pirmoji vaga“	25,8	*0,1
10	„Pirmūnas“	24,5	-0,2
11	„Pakupys“	20,7	-0,6
12	„Vėžionys“	18,2	—
13	„Atžalynas“	17,7	*0,3
14	„Lėvuos“	16,6	-0,5
15	„Juodpėnai“	16,6	*0,6
16	„Tiesa“	16,1	-0,7

Viso II grupėje: 25,2 —

1	M. Melnikaitis v.	35,5	*1,0
2	Mičiurino v.	28,6	*0,4
3	„Sakalas“	28,0	*1,8
4	„Aukštaičiai“	27,5	*0,2
5	„Adomynė“	27,0	-0,9
6	„Mūsų rytojus“	25,4	—
7	„Laukminiskiai“	23,3	*0,4
8	„Lukonys“	22,3	-0,3
9	„Skodinyš“	21,9	*0,3
10	„Palanga“	20,5	*0,3
11	„Bugailiškiai“	20,3	-0,4
12	„Uoginiai“	18,8	*0,2
13	„Žalgiris“	17,9	—
14	„Mituva“	16,5	*0,2
15	„Pyvesa“	10,7	-0,1
16	„Svityrys“	10,1	-0,1

Viso III grupeje: 22,8 *0,2

Viso rajone: 28,5 *0,2

*daugiau
-mažiau

Valstybinės statistikos rajono
inspektorius

PUSLAPIS jaunimui • PUSLAPIS jaunimui

Komjaunuolės V. MATULYTĖ ir P. ŠIMONYTĖ NUĖJO Į SUNKIAUSIĄ GAMYBOS BARĄ

Sunku klausyti, kai apie tavo draugą atsiliepiama blogai. Štai dėl ko sunerimo „Antašavos“ kolūkio komjaunuoliai, kai vieną kartą iš kolūkio valdybos narių užgirdo rūsčią pastabą:

— Iš Marės Martišūnaitės nebūs geros melžėjos, o dar komjaunuolė. Juoda dėmė ant jūsų traukia...

— Bet juk ji dar gana jauna, pamatysit, pasitaisys... — kalbėjomės susirinkę.

Kažkas, pamenu, siūlė ją apsvastyti. Deja, mūsų nelaimei, nesiryzome. Taip viskas ir paliko. Ir štai nepraejo nei mėnuo, kai stauga mūsų ausis pasiekė apstulbinanti žinia:

— Jūsų Marė išeina iš fermos, jau patingo... — ir, kaip visada tokiais atvejais, pridėjo: — O dar komjaunuolė...

Skaudu buvo iki ašarų. Iš pradžių mes, komjaunuoliai, tiesiog netikėjome. Kaip gali komjaunuolis mesti darbą, pasitraukti, pabūgti, išstūti? Tačiau tai buvo dar ne viskas.

— O jūs žinote, kur išsiruosia jūsų Marė? — viena vakarą kreipėsi į mus kolūkiečiai. — Tikriausiai nepatikėsitė...

— Kur gi?

— Ogi išvažiuoja į Kauną. Ten, sako, už tarnaitę pasisamdys...

Taigi, Marytė Martišūnaitė mus paliko. Bet nesurado sau vietos ir tenai, grįžo...

...Kada buvo sužinota, kad M. Martišūnaitė tikrai nebedirbs fermoje, į jos vietą pasisūlė komjaunuolė Vanda Matulytė. Ši mergina jau laukininkystės darbuose buvo gerokai pasižymėjusi ir turėjo kone 300 darbadienių. Nors ji paėmė pačias neproduktyviausias karves, kaip kad buvo galvojama, bet, nuostidžiai dirbdama ir stengdamasi, pasiekia vis geresnių rezultatų.

— Mano įsipareigojimai kol kas dar kuklius. Šiais metais daviau žodį iš kiekvienos prižiūrimų 12 karvių primelžti po 2200 kg pieno. Tačiau jei bus galiybės, šiais įsipareigojimais, žinoma, nepasitenkinsiu, — sako karvių melžėja V. Matulytė.

Jai netikėti negalima. Jauna, darbšti, išsilavinusi mergina savo tikrai pasieks!

Jos pavyzdžiu pasekė ir kita mūsų komjaunuolė — Palma Šimonytė. Tačiau ji ne karvių melžėja tapo, o šaunia verselių augintoja. Jos prižiūrimi 45 verseliai jau dabar per parą priauga po 600 gramų.

— Tai manęs dar nepatenkinta, — sako mergina.

— Sieksiu kur kas geresnių rezultatų...

Džlugu ir tai, kad komjaunuolė Palma Šimonytė kolūkyje žinoma ne tik kaip gera verselių augintoja, ją neretai galima matyti grojant ir kalmo kapeloje.

— Mandolina — tai mano poilsis, — sako mergina.

Kolūkinėje gamyboje dirba ir daugiau mūsų pirminės komjaunimo organizacijos narių. Pavyzdžiui, Elena Matulytė tikrai stropiai dirba laukininkystėje, be priekaištų dirba mechanizatorius Jonas Martišūnas, melioratorius E. Vizbaras ir kiti.

Mūsų komjaunimo organizacija kol kas dar nėra gausi, bet ji nuolat auga. Jau šiais metais mūsų organizacija pasipildė dviem naujais nariais. Ypač mes stengiamės, kad būtų daugiau atvirų komjaunimo organizacijos susirinkimų. Tokių susirinkimų šiemet organizavome jau tris. Jų metu aptarėme organinių trąšų kaupimo, gyvulių žiemojimo ir kitus klausimus.

Br. ARLAUSKAITĖ
Fermos vedėja, pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė

Krepšinis — mūsų rajone labai mėgstama sporto šaka. Štai dėl ko, kai buvo organizuotos „Stalino keltuvų“ talkraščio taurės varžybos, jose dalyvavo net 13 komandų. Labai gerai jose pasirodė VI. Rekašaus vardo vidurinės mokyklos moksleiviai. Tiek merginos, tiek ir berniukai jose iškovojo perėnamąsias taures.

Nuotraukoje: momentas iš VI. Rekašaus v. vidurinės mokyklos I krepšinio komandos ir rajono vykdomojo komiteto krepšinių susitikimo. VI. Jasinsko nuotr.

• ABITURIENTŲ KLASĖ — Į KOLŪK! •

Tarptautinės moters dienos proga Subačiaus vidurinės mokyklos literatai ir žurnalistų būrelis nariai buvo atsilankę pas mokyklos direktorę ONĄ UŽTUPAITĘ. Direktorė atsakė į moksleivių-žurnalistų ir literatų duotus klausimus. Redakcija spausdina jų pasikalbėjimą.

KLAUSIMAS: Drauge direktore, kokiais darbo rezultatais mūsų mokykla sutiko kovo 8-ąją — Tarptautinę moters dieną?

ATSAKYMAS: Visų didžiausias laimėjimas, gal būt, yra II-ojo trimestro nuostirdaus darbo rezultatai. Bendras mokyklos pažangumas pakilo 10 procentų, palyginus su pirmojo trimestro rezultatais. Šiuo metu bendras mokyklos pažangumas siekia 84 procentus. Tai, be abejo, didelis pasiekimas.

KLAUSIMAS: Ką galėtumėte pasakyti apie išleidžiamąją klasę?

ATSAKYMAS: Jų žingsniai tvirti. Abiturientai pasiruošę eiti dirbti į kolūkį. Tai — protinga. Kad jie nesuklytų, manau, greitai laiku parodys pats gyvenimas. Bendrai, jų užmojai puikūs ir sveikintini! Negali nesididžiuoti tokiais gabiais jaunuoliais ir merginomis, kaip Nijole Murauskaite (kokia gabi organizatorė!), Dalia Dilyte, Albertu Reisonu ir kitais.

KLAUSIMAS: Drauge direktore, kaip vykdomas LTSR Aukščiausiosios Tarybos sesijos priimtas įstatymas, liečiantis mokyklos priartinimą prie gyvenimo.

ATSAKYMAS: Gyvenimas kasdien padiktuoja vis naujus ir naujus uždavinius, todėl ir reikia žengti kartu su gyvenimu. Mes stengiamės nuo jo neatsilikti. Štai, pavyzdžiui, devintoji klasė. Tai gamybinė klasė. Joje yra dvi grupės — geležinkeliečiai ir saskaitininkai. Šios klasės moksleiviai patenkinti gamybiniu darbu. Vasaros metu visi moksleiviai atlieka praktiką mažajame mokyklos kolūkyje. Taip pat daug moksleivių prisideda remontuojant mokyklą. Kaip žinote, mokykloje veikia medžio ir metalo apdirbimo dirbtuvės.

KLAUSIMAS: Drauge direktore, kaip jūs vertinate

dešimtokų pasiektus laimėjimus?

ATSAKYMAS: Dešimtokai verti pagyrimo! Jie — mūsų švyturiai mokykloje! Dešimtoje „c“ klasėje visi moksleiviai yra komjaunuoliai, ir pažangumas siekia net 95 procentus. Joje tik vienas iš 20 nepažangus moksleivis. Dešimtoje „b“ klasėje, kurioje irgi beveik visi komjaunuoliai — šimtaprocentinis pažangumas! Be to, dešimtokai — puikūs saviveiklininkai, organizatoriai. Dešimtokai — mūsų pasididžiavimas!

KLAUSIMAS: Kokie mokyklos planai ateityje?

ATSAKYMAS: Vienas iš didžiausių uždavinių — papildyti dirbtuves naujais įrankiais. Įsigysime obliavimo ir gręžimo atakes. Būtina didesnių rezultatų pasiekti mažajame mokyklos kolūkyje. Reikia geriau įdirbti žemę, geriau patręšti, prižiūrėti pasėlius. Daug dėmesio ateityje skirsime tam, kad būtų sustiprinti ryšiai su broliškų respublikų moksleiviais. Taip pat nepamiršime turistų, sustiprinsime istorikų-kraštotyrininkų veiklą. O paskutinis ir pagrindinis mūsų uždavinys — siekti dar didesnio moksleivių pažangumo, kad dar daugiau moksleivių, baigę mokyklą, eitų dirbti į garbingiausią barą — gamybą.

Atsisveikindami literatai ir žurnalistų būrelis nariai palinkėjo O. Užtupaitę sėkmės darbe.

R. SKAISTYS
Subačiaus vidurinės mokyklos jaunųjų žurnalistų būrelis narys

KOMUNISTĖS

PAVYZDYS

Nelengvas karvių melžėjų darbas — jos pirmosios atsilanko į fermas, vakare paskutiniosios grįžta į namus. Tačiau «Tarybinio pirmūno» kolūkio karvių melžėja komunistė Bronė Baradinskienė jau prieš septynetą metų tvirtai nusprendė dirbti tik šiame gamybos bare. O komunisto žodis, pasiryžimas — tvirtas. Šiandieną ji — viena geriausių kolūkio karvių melžėjų. Praėjusiais metais B. Baradinskienė, prižiūradama 12 karvių, iš kiekvienos vidutiniškai primelžė po 4000 kg pieno. Šiemet ji įsipareigojo gauti iš kiekvienos karvės dar daugiau pieno.

Nuotraukoje: melžėja Bronė Baradinskienė.

NE LAIKU PASENĖ

DIDYSIS NORAS

— Broliai, broliukai, — kalbėjo kartą gerokai įmaukęs «Škodinos» kolūkio fermų vedėjas Petras Jonuška. — Kai aš numirsiu, broliukai, pastatykite iš tų lėšų, jeigu tik ilks ir aš jų nepragarsiu, degtinėlei paminklį!

Kol kas dar nežinoma, kaip ten bus: ar pastatys jo draugai tai, ko jis prašo, ar ne, bet tai, kad jis jau pasistatė girtuoklio paminklį ir įsigijo girtuoklio vardą, jau visiems žinoma.

— Aš — tiklu ir volniu, ir dievu, — teko nugirsti jį girtą kalbant. — Bet, jeigu būtų galima melstis degtinės bankai, prisiekiu visais apaštalais — karščiausios maldos išrėžčiau!

Ir ką gi, jis meldžiasi. Ir dar kaip! Pas vienkartinį kiaušialėjų augintoją M. Valtiekūnienę kartais net kryžium puola... Ta tai jau moka jį pavaišinti. Bet už tai nemoka kiaušialėjų auginti. Tik pagalvokite, iš vienos vienkartinės kiaušialėvės net po 3 paršellus neišaugino... Vieką, matyt, degtinėle pavertė... Štai dėl ko jai melžėjas fermos vedėjas!

Dainelė apie du kalkininkus

Upelius ir lomas
Saulė jau bučiuoja.
Marcinkevičius Romas
Patvory dejuoja:

„Dieve, dievulėliau,
Tai bent prisigėriau...
Viską prautilojau,
Viską, ką nutvėriau...“

Netoliese guli
Algirdas Šinkūnas.
Prieš saulutę dūli
Jo pavargęs kūnas.

Vėlei šie šaunuoliai
Dirbtį nenūėjo.
Visą mielą dieną
Patvory guiėjo...

L. PUPLYŠ

A. MELAIKA

„Apie gyvulininkystę gėda ir kalbėti...“

Taip jau įprasta, kad ataskaitinio susirinkimo dieną vienybės švenčia kaip didžiausią visų metų ūkinę šventę.

Laukininkystėje pasiekti džiugūs laimėjimai. Vidutinis grūdinių kultūrų derlius visame pasėlyje plote siekė po 16 cent iš ha — 7 cent gausesnis negu 1959 m. Gerai užderėjo ir cukriniai runkeliai. Vidutiniškai iš ha prikasta beveik po 200 cent. Geriausią cukrinių runkelių derlių išaugino trečiosios brigados žemdirbiai, kur grandininku dirba Povilas Skaudas. Neblogi linų ir bulvių derliai. Geriausias kukurūzų derlius gautas I brigadoje. Brigadininku čia dirba Vytautas Žalnierūnas. Į kolūkio laukus praėjusiais metais išvežta dvigubai daugiau mėšlo negu 1959 m.

Tačiau...

— Apie gyvulininkystės produktų gamybą gėda ir kalbėti, — jau apsiniaukusių veidų kalbėjo kolūkio pirmininkas Povilas Šulcas.

Tikrai. Socialistiniai įsipareigojimai gyvulininkystės produktų gamyboje neįvykdyti, duotasis žodis neįšesetas. Dėl apsilėidimo darbe rimtos kritikos susilaukė melžė Bronė Ramanauskaitė, kuri, palyginus su kitomis melžėmis (o dība tokiose pat sąlygose), pasak kolūkiečių, tik

gramus pleno iš karvės tegaudavo.

— Neretkalingos mums tokios vitrinės lėšės, — kalba kolūkiečiai ir apie Palmą Lukošūnaitę, kuri, metusi darbą ferme, išėjo „ligos“ ieškoti.

Karštą „pirtį“ iškūreno kolūkiečiai brigadų tinginiams Petru Matuzevičiui, Broniui Mažeika ir kitiems, kurie vengia darbo kolūkyje.

„Vienybės“ kolūkio valdyba, darbo pirmūnai Jonas Balčiūnas, Antanas Jėčius, Feliksas Kacinauskas, Vera Perekšlytė ir kiti gerai žino, kad pasiekimai laukininkystėje sudaro visas sąlygas plėsti gyvulininkystę, didinti jos produktų gamybą. Reikia tikėti, kad visuomenėje darbus kolūkiečių kolektyvas, kolūkio valdyba išmės visų priemonių, kad ateltyje nebebūtų gėda kalbėti apie gyvulininkystės produktų gamybą, kad ferlose dirbs tik sąžiningi, myli šį darbą žmonės, kurie ne tik įvykdys, bet ir vėlės prisilmtuosius įsipareigojimus. Juk kolūkiečiai pilni pasiryžimo ir jėgų įvykdyti visus uždavinius, kuriuos jiems iškėlė TSKP Centro Komiteto sausio Plenumas. Kiekvienas pasiryžęs naujomis darbo davanomis sutikti TSKP XXII suvažiavimą.

B. ŠEŠTOKAITĖ

„Vienybės“ kolūkis

IR „MŪSŲ RYTOJUS“ GALI BŪTI PIRMAUJANČIŲ GRETOSE

— Kodėl „Mūsų rytojus“ kolūkis neprilygsta pirmaujantiems, o vis aišlieka? — dažnai kalba kolūkiečiai.

Tikrai, kodėl?

Šį klausimą rimtai kelia geriausi kolūkio gamybininkai — penktosios laukininkystės brigados žemdirbiai R. Petrulis, P. Šimonis, A. Černius, A. Kalvelis, P. Motiejūnas, S. Šlapelytė, O. Černiūtė ir kt. Šios brigados nariai geriausiai dirbo, išaugino gausiausius derlius. Tačiau buvusi kolūkio valdyba su pirmūninku J. Bernotu priešakyje netelsingai organizavo ūkinius darbus, neskirdavo paskatinimo priemonių pirmaujantiems gamybininkams ir t. t. Net priešingai — IV brigados nariai, kurie pasiekė mažesnių rodiklių žemės ūkio produktų gamyboje, jau gavo tiek piniginių atlyginimų, tiek ir grūdais. G. V. brigados nariams iki šiol dar neišmokėtas piniginis atlyginimas už darbadienius. Atseit, „paskaitino“ žmones geriau dirbti...

Padirbėjo ir gyvulininkystės fermų darbuotojai, kaip G. Melinytė, A. Laužikaitė, L. Strolienė, veršelių augintoja J. Černienė, kaulių šerėjas J. Kanapė-

kas. Bet naujai paskirtas fermos vedėjas B. Stravinskis į viską vis žiūri neblaiviomis akimis. Jam ne gyvuliai, bet krūminės bonka galvoje.

Naujai išrinktai kolūkio valdybai, jos pirmininkui S. Lobinui reikia gana rimtai reaguoti į kolūkiečių pastabas, nebekartoti buvusių klaidų. Čia žmonės darbus, derlingi ir laukai. Svarbiausia — pagrindinį dėmesį skirti ellniam kolūkiečiui — visų gėrybių kūrėjui.

G. JONAITYTĖ

Nuotraukoje: vienas geriausių Lietuvos žemės ūkio aviacijos lakūnų, N. Paulukevičius pasiruošęs skridimui į kolūkius ir tarybinius ūkius. Per septynerius metus jo vadovaujama įgula pataršė apie 40 tūkstančių hektarų pasėlių. TSKP XXII suvažiavimo garbei N. Paulukevičius ir jo draugas pasižadėjo viršyti gamybos užduotį.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

Praėjusiais metais geriausia Pandėlio rajono veršelių augintoja Matilda Valiulienė išaugino 82 veršelius. Kiekvienas jos prižiūrimas veršelis per parą vidutiniškai priaugdavo po 912 gramų.

Matilda Valiulienė „Pušyno“ kolūkyje dirba veršininke nuo pat pirmųjų šios žemės ūkio artelės susikūrimo dienų ir turi didelį darbo patyrimą. Ji pastebėjo, kad veršeliai, gaudami daug žaliųjų pašarų, pradeda sirgti. Tada drg. Valiulienė prižiūrimą galvijų prieauglį ėmė šerti tik sausais pašarais: daugiausia metėmis žolėmis ir miltais. Veršeliai, suskirstyti grupėmis pagal amžių ir svorį, laikomi tvarte. Jie sustiprėjo, nustojo sirgti, pradėjo geriau augti. M. Valiulienė yra pasiryžusi pasiekti, kad jos prižiūrimi veršeliai per parą priaugtų vidutiniškai po vieną kilogramą.

Nuotraukoje: veršininke M. Valiulienė.

V. Bražo (ELTOS) nuotr.

Iš vienos dienos pašto

Įvykusiame „ŽADEIKIŲ“ kolūkio ataskaitiniame susirinkime buvo perrinkti kai kurie valdybos nariai, priimti socialistiniai įsipareigojimai trečioms septynmečio metams. Moksleiviai susirinkimo dalyviams pasirodė su menine programa.

V. VADLUGA, R. ŽEKYS

□□□

Kinofilmai kiekvieną sekmdienį demonstruojami „AUKŠTAIČIŲ“ kolūkio Siaurių pradinėje mokykloje. Gaila tik, kad čia nėra suolų, dėl ko tenka sėstis ant grindų. Nejaugi negalima išspręsti šios labai „didelės“ problemos?

V. JANSONAS

□□□

Neba pirmus metus „ŽADEIKIŲ“ kolūkyje automatinės varuotojos dirba Vytautas Basakirekas. Gerai prižiūrima automatinė yra tvirtose ir patikimose rankose.

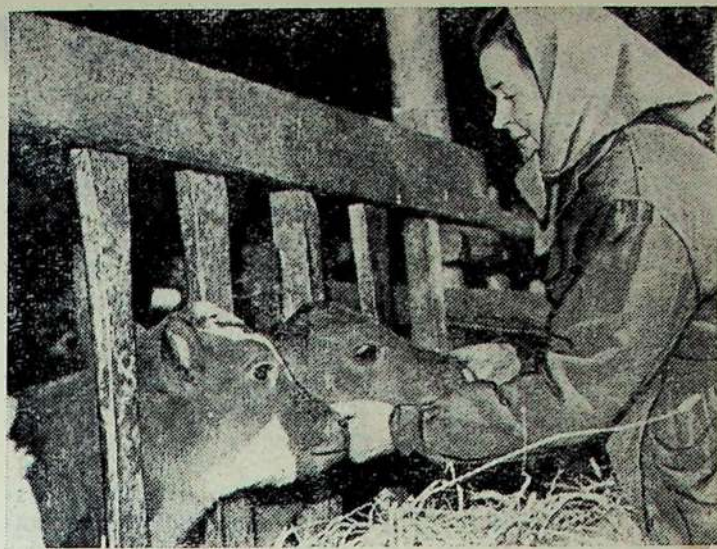
R. ŽEMAITIS

□□□

Esu senas žmogus, pensininkas. Sunkiai susirgau, teko du mėnesius gulėti KUPIŠKIO ligoninėje. Pasveikti nebeturėjau vilties, tačiau šiandien jaučiuosi sveikas. Už tai nuoširdžiai dėkoju gydytojui J. Petrauskui.

VINCAS ŠALKAUSKAS

Subalansu gyventi

KAIP SUTINKAME PAVASARĮ?

Kritiškai vertinant žemės ūkio produktų gamybos pasiekimus rajone, reikia pasakyti, kad per pirmuosius dvejus septynmečio metus mūsų kolūkiai augalininkystėje ne tik neįvykdė prisilmtųjų įsipareigojimų, bet nepasiekė net planinės užduotys.

Kaip galima rimtai kalbėti apie laukų derlingumą didinimą, jei nekaupiamos ir blogai laikomos organinės trąšos!

Kellant laukų derlingumą, kasmet turi būti sukaupama vis daugiau vietinių trąšų. „Nemuno“, „Salamiesčio“, Tarybinto pirmūno“ kolūkių žemdirbiai praėjusiais metais neblogai padirbėjo kaupiant vietines trąšas. Čia kiekvienam ha ariamos žemės buvo pagaminta po 7—10 tonų organinių trąšų. G. „Švyturio“, „Juodpėnų“, „Sakalo“, „Žalgirio“, „Atelies“, „Naujo gyvenimo“ ir kai kuriuose kituose kolūkiuose tebuvo sukaupta vos po 1—3 t vietinių trąšų kiekvienam ha arimų. Kur nesirūpinta

vietinių trąšų sukaupimu, gauti žymiai mažesni ir derliai.

Kaip bebūtų keista, bet ellyje kolūkių ir šiais metais nekreipiama dėmesio vietinių trąšų kaupimui, jų sava laikam išvežimui į laukus, kompostavimui, kartojamos senos klaidos. Beveik nevežamas į laukus mėšlas „Žalgirio“, „Sakalo“, „Vėžio“, „Palangos“ kolūkiuose. O „Ateltyje“ ir „Juodpėnuose“ vos pradėtas jo vežimas. Šiuose kolūkiuose mėšlas ir toliau išdrabstomas prie gyvulininkystės fermų mažomis krūvelėmis, ko išdavoje prarandamos beveik visos jame esančios augalų maisto medžiagos.

Būtina ryžtingai šalinti trūkumus kaupiant vietines trąšas, pilnai išnaudoti visus esamus rezervus jų kiekiui didinti.

P. MATUSEVIČIUS

Rajono žemės ūkio inspektorius
viršininkas, redakcijos neatsitinko
žemės ūkio skyriaus narys

KOMUNISTŲ INICIATYVA

Šiandieną kol-gantizacijos atvi-jami susirinkimai
akinio kaimo žmo-ras susirinkimas, būna idomūs, ver-nės ne tik geri i kurį gausiai at-tingi. Šį kartą
gamybininkai, silankė ne tik ko-susirinkusiems
bet taip pat akty-munistai, fabriko paskaitą apie
vūs visuomeninln-darbininkai, bet tarptautinę padė-
kai, visada doml-taip pat „Aukš-tį skaitė LKP ra-
sl šalies, užsienio taidių“ ir kitų jono komiteto lek-
gyvenimu. kaimyninių kol-torė-konsultantė
J. Kavoliūnaitė. Ji

Neseniai įvyko akių kolūkiečiai. taip pat atsakė i
Palėvenės krak-jie iš patirties eilę klausytojų
molo fabriko pir-žino, kad komu-klausimų.
mlnės partinės or-nistų organizuo-
L. STANKUS

Pelnytas pasitikėjimas

Daug skriaudų buržuazijos valdymo metais patyrė Alizavos apylinkės Repeniškio kaimo gyventojas Juozas Valcikauskas. Ne į ekskursiją, ne poilsui, bet pelnytis duonos kasnio jis buvo išvykęs net į Argentina.

Nusivylęs anuo metu išgirtuoju Amerikos „rojumi“, Juozas grįžo į gimtąjį Repeniškį.

— Pona, kapitalistai — visur tokie pat išnaudotojai, paprastų darbo žmonių

skriaudėjai, — pasakoja J. Valcikauskas.

Prasidėjus kolektyvizacijai, J. Valcikauskas vienas iš pirmųjų įstojo į kolūki, nuoširdžiai dirbo, kartais aplengdamas net jaunus kolūkiečius. Tik geru žodžiu apie jo darbą „Alizavos“ kolūkyje atsiliepiama ir dabar. Štai dėl ko repeniškiai visi kaip vienas rinkimų dieną atidavė už jį savo balsus, išrinkdami deputatą į Alizavos apylinkės Tarybą.

P. SKARDŽIUS

MŪSŲ GIMTASIS MIESTAS

Maždaug puslaukelėje tarp Panevėžio ir Rokiškio, prie geležinkelio linijos, tarp Lėvens ir Kupos upių, nežymioje aukštumėlėje yra Kupiškio miestas.

Kupiškis turi gana įdomią savo istorinę praeitį.

Spėjama, kad pirmieji Kupiškio gyventojai buvę žydai, kurie dar Vytauto laikais apsigyvenę dabartiniame Kalnelyje. Tais, Kalnėlis turėtų būti Kupiškio senamiesčiu. Dabartiniame Kupiškio miesto centre buvę prekybiniai sandėliai, o vėliau čia buvę pradėti statyti ir gyvenamieji namai. Kalnėlio rajono žemė buvusi parduota lietuviams. Sakoma, kad pas Kalnėlio gyventojus gali būti išlikusių senų pirmo-pardavimo dokumentų.

Istoriniai šaltiniai pasakoja, kad XVI amžiaus viduryje Kupiškis buvo karališkųjų žemių valsčius. Kaip bažnytkaimis, Kupiškio gyvenvietė jau buvo žinoma Zigmanto III laikais. 1616 metais Zigmantas III įsteigė parapijos bažnyčią, Angelų sargų vardu vadinamą. Dabartinė Kupiškio bažnyčia nėra senas statinys. Ji buvo pradėta statyti 1900 metais ir baigta 1914 m. Jos projektą darė inžinierius Konstantinas Rončevskis, Rygos politechnikumo profesorius. Nors bažny-

čia yra laikoma gotikos stiliaus, tačiau šis stilius nėra pilnai išlaikytas. Padavimai pasakoja, kad dabartinės bažnyčios vietoje buvusi senovės lietuvų žinyčia, kur valdūtės saugojusios šventąją ugnį ir aukojusios aukas Perkūnui.

XVIII amžiaus pradžioje Kupiškis priklausė didikams Tyzenhauzams, o nuo 1771 metų tapo Čartoriskųjų nuosavybe. Šiems didikams valdant Kupiškio apylinkių valsčius pergyveno ilgą ir sunkų baudžiavos laikotarpį.

Iš karališkųjų žemių valsčiaus Kupiškis XVII amžiuje tapo seniūnija. Miesto pavakrastyje esantis pilialaknis liudija, kad Kupiškis buvo karinės reikšmės vietovė. Kupiškio seniūnija priklausė Vilniaus vaivadijai. 1773—1775 metais buvo paskirta speciali komisija, kuri galutinai nustatė seniūnijos ribas.

1780 metais seimo nutarimu Kupiškio seniūnija buvo pavesta kunigaikštienei Čartoriskienei iki gyvos galvos, o po jos mirties — jos gimnėms. Čartoriskijų rezidencija buvo Pajuodupės dvare (4 km nuo Kupiškio miesto į šiaurę). Senovinio dvaro pastatų griuvėsiai yra išlikę iki šių dienų.

Dabartiniame Kupiškio miesto centre buvusi pelkė,

apaugusi karklais. Jos pakraščiuose buvusios kelios gatvės, kuriose gyveno valstiečiai. Gedimino gatvėje, kur šiuo metu yra rajonmilicijos skyrius, buvo senosios kapinės. Aple tai patvirtina randami žmonių kaulai, kasinėjant žemę pagal Račupio upelį. Žydų senosios kapinės buvo Gedimino gatvėje už Kupos tilto, kur šiuo metu pastatytas naujas mūrinis gyvenamasis namas (Nr. 55). Dabartinės Kupiškio miesto kapinės yra iš XIX amžiaus, apie ką liudija mūro slenoe esantis keratinis akmuo su 1869 metų data. Broliškos kapinės buvo įkurtos dar vėliau—1938 metais.

Pirmąją Lankasterio sistemos mokyklą Kupiškyje įkūrė kunigaikštis Adomas Čartoriskis. Mokyklos pastatas ir dabar tebėra gerame stovyje. Talakmeninis pastatas, esantis Gedimino gatvės pradžioje. Šiuo metu jame yra baldų dirbtuvė. Šis pastatas pastatytas XVIII amžiaus antroje pusėje.

Mokslas tais metais mirdėjo, ir jo propagavimu nlekas nesirūpino. Tai akivaizdžiai rodo tuometiniai statistiniai duomenys. 1781 metais Kupiškio parapijoje buvo 5099 gyventojų, o mokinių tebuvo tik 28 (21 bajorų, 3 miestiečių ir 4 valsiečių vaikai). Šie duomenys pasakoja ir tai, kad mokslas tais laikais buvo prieinamas tik bajorų arba pasiturinčių miestiečių vaikams.

Gana įdomus ir toks faktas, kad Kupiškio parapijoje XVIII amžiaus pabaigoje buvo virš 100 smuklių. Tai rodo, kad tuometiniams Kupiškio šeiminiškams — didikams labiau rūpėjo ne liaudies švietimas, bet jos engimas, apiplėšimas ir nuodijimas.

Sunki prispauda, visiškas gyventojų nuskurdimas ir dažni gaisrai neleidė Kupiškui plėstis ir augti ekonomiškai iki 1873 metų, kada pro Kupiškį buvo pravesta geležinkelio linija.

(B. d.)

Rajono MOKYKLOSE

Neseniai ALIZAVOS vid. mokykloje įvyko paskaita „Gyvybė žemėje“, kurią perskaitė J. Smilgienė. Mokyklos direktorė A. Jurevičiūtė susumavo II trimestro mokinių pažangumo rezultatus. Geriausiems I ir X klasėms, už pasiektą šimtaprocentinį pažangumą, buvo įteiktos pereinamosios vėliavėlės.

V. ŠUKELIS, B. ŽALYS, V. SKARDŽIUS, V. JAUNIUS

Tarptautinę moters dieną—kovo 8 a/ją—paminėjo ALIZAVOS vid. mokyklos moksleiviai. Apie tai, kaip buvo žiūrima į moterį buržuaziniams laikais, ir kaip pasikeitė jos padėtis Tarybų valdžios metais, moksleiviams papasakojo mokytoja P. Ičienė. Po paskaitos moksleiviai atliko meninę dalį.

P. RUTENIS, J. GUOBA, B. ŽALYS

GIRSTEIKIŲ pradinės mokyklos moksleiviai aktyviai dalyvauja mokyklos meninėje savi veikloje. Neseniai jie „ŽADEIKIŲ“ kolakio scenoje pasirodė su įdomia programa vietos kolakiečiams. Buvo pašokta keletas tautinių

Kijevo T. G. Ševčenkos vardo valstybinio universiteto paruošiamame fakultete mokosi Alžyro, Afganistano, Jungtinės Arabų Respublikos, Ganos, Gvinėjos, Indonezijos, Kameruno ir kitų Azijos ir Afrikos šalių jaunimas. Nuotraukoje: juridinio fakulteto 5 kurso studentas I. Kravcovas užsiėmimų metu su Pjeru Adigo iš Togo.

J. Mosenžniko (TASS) nuotr.

sokių, padainuota dainų, parodyta inscenizacijų. Žiūrovai liko patenkinti jaunųjų meno mylėtojų pasirodymu.

A. VARNA

ŽADEIKIŲ pradinėje mokykloje, vadovaujant mokytojai O. Bimbirytėi, vietos moksleiviai suruošė savo pačių rankomis pagamintų rankdarbių parodėlę. Ypač visiems patiko III klasės moksleivių Algio Janulio pagamintas dailus piakelis, Sigito Gokaus išdroštas iš medžio plaktukas, IV klasės moksleivės Irutės Valkianaitės siuviniai ir III klasės moksleivės Silvos Elnorytės mezginiai.

R. VADLUGA

Rajono moksleiviai šauliai susitiko šaudykloje, kad čia išaiškintų geriausią rajono mokyklos komandą šaudyme iš mažo kalibro šautuvo. Pirmąją vietą laimėjo VI. REKAŠIAUS v. vid. mokyklos moksleivių komanda, kurios sudėtyje — S. Lisas, V. Baronas, R. Bukėnas, V. Sasnauskas ir A. Valcekauskas. Komandą, kuri surinko daugiausia taškų — 1112, gerai varžybos paruošė komandos treneris J. Mickevičius.

K. DUBINSKAS

Redaktorius S. ZAUKA

SODININKŲ DĖMESIUI! Š. m. kovo mėn. 19 d. 12 val. rajono vykdomojo komiteto posėdžių salėje (vyks Sodinkystės draugijos narių susirinkimas).

Kviečiame visus dalyvauti. Draugijos valdyba

Krasauskas Zigmąs, Petro s., gyv. Kupiškio m., Gedimino g-vė Nr. 112, iškėlė išuokos bylą Krasauskienei - Urbonavičiūtei Elenai, Antano d., gyv. Kupiškio m., K. Požėlos g-vė Nr. 18. Bylą nagrinės Kupiškio raj. liaudies teismas.

KUPIŠKIO Miesto DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS VYKDOMOJO KOMITETO

1961 m. kovo mėn. 9 d.

SPRENDIMAS Nr. 13
DĖL PAČIŲ ELEKTROS ENERGIJOS ABONENTŲ APSITARNAVIMO

Siekiant pagerinti Kupiškio miesto namų ūkio abonentų aptarnavimą patiekiant sąskaitas už sunaudotą elektros energiją, Kupiškio miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas NUSPRENDŽIA:

1. Nuo 1961 metų kovo mėn. 1 dienos pervesti Kupiškio miesto namų ūkio abonentus į pačių aptarnavimą.

2. Įpareigoti abonentus, kurie bus pervesti į pačių aptarnavimą, išrašinėti sau sąskaitas už sunaudotą elektros energiją Energijos realizavimo įmonės Panevėžio skyriaus nustatytomis datomis ir laiku jas apmokėti.

3. Suteikti Energijos realizavimo įmonės Panevėžio skyriui Kupiškio mieste teisę atjungti elektrą abonentams, kurie laiku neišrašys sąskaitų be pateisinamosios priežasties.

4. Pavesti namų valdybą ir privačių namų savininkams: a) pranešti Energijos realizavimo įmonės Panevėžio skyriui Kupiškio mieste (Gedimino g-vė Nr. 39) apie abonentų išvykimą iš užimamų butų;

b) išvykus abonentui iš užimamo buto ir neatsiskačius su Energijos realizavimo įmonės Panevėžio skyriumi Kupiškio mieste, už sunaudotos elektros energijos skolas komunaliniuose butuose atsako namų valdyba, o privačiuose namuose—namų savininkai;

c) išvykus abonentui iš buto, iki bus apgyvendintas tame bute kitas gyventojas, už elektros apskaitos prietaisų saugumą atsako: komunaliniuose namuose — namų valdyba, o privačiuose namuose—namų savininkai.

Sprendimo vykdymo kontrolę pavesti Energijos realizavimo įmonės Panevėžio skyriui Kupiškio mieste.

5. Šis sprendimas įsigalioja per penkiolika dienų nuo paskelbimo dienos ir galioja Kupiškio mieste dvejus metus.

J. JODELIS
Kupiškio miesto DŽD Tarybos pirmininkas
A. ČEPELĖ
Kupiškio miesto DŽD Tarybos sekretorius

STALINO
HELIU

4 psl. 1961 m. kovo 15 d.

Klauskite ATSAKOME

«Stalino kelius» laikraščio Nr. 9 (1492) numerioje įspilėtas J. klausimą «Ar mergina gali išieškoti iš vaikinio alimentus, jei nėra įregistruota jų santuoka?» advokatas A. Verpiotas davė atsakymą. Šiuo klausimu papildomai rašo rajono prokuroras I klasės teisininkas A. Daukantas: «Kaip žinoma, 1944 m. birželio 8 d. įsakas pakeltė tvarką, išieškant alimentus, pagrįstus kraujo ryšiais tarp tėvo ir vaiko. Kas liečia kitus pagrindus, išieškant alimentus, kaip, pavyzdžiui, paėmus vaiką auginti atsakovui ir išieškoti iki pilnametystės, nurodytas įstatymas šių klausimų neliečia. Sutinkamai su LTSR veikiančio šeimos, santuokos, globos įstatymo Kodekso 42-43 str. yra numatyta, kad asmenys, atsisakantieji vaikų auklėti ir išieškoti, privalo mo-

kėti al mentus nepilnamečiams ir nedarbingiems vaikams. Pavyzdžiui, ieškovė A. su atsakovu B. santuokos nebuvo įregistravę, bet ilgą laiką faktiškai gyveno ir sugyveno vaikus, kuriuos atsakovas B. išlaikė. Po kurio laiko atsakovas B. išlaikyti alimentus vaikų išlaikymui, liaudies teismas, nustatęs tą faktą, privalo sutinkamai su 42-43 str. str. priteisti iš atsakovo vaikų išlaikymui alimentus. Be to, įstatymai numato, jeigu pats atsakovas sutinka materialiai vaikus remti, ir išlaikyti, liaudies teismas privalo alimentus priteisti.

Tokiu būdu vaikų motinos, esant ankščiau nurodytoms aplinkybėms, gali per liaudies teismą prisiteisti vaikų išlaikymui alimentus».